

Bohoslužby v Bratislave dňa 12. 07. 2020

Ježišov príklad

Vzdych: *Hospodin, moje srdce nie je pyšné, moje oči nie sú hrdé. Neidem za veľkými vecami ani za tým, čo nemôžem dosiahnuť. Radšej som si utíšil a upokojil dušu, ako sa nasýtené dieťa utíši pri matke. Moja duša je ako nasýtené dieťa. Izrael, čakaj na Hospodina odteraz až naveky. (Ž 131)*

Lekcia z Písma svätého: Mt 20,17-28

Žiadosť matky Zebedejových synov

¹⁷ Keď Ježiš vystupoval do Jeruzalema, vzal si stranou dvanástich učeníkov a cestou im hovoril: ¹⁸ „Hľa, vystupujeme do Jeruzalema a Syn človeka bude vydaný veľkňazom a zákonníkom. Odsúdia ho na smrť ¹⁹ a vydajú pohanom, aby ho vysmiali, zbičovali a ukrižovali; a tretieho dňa bude vzkriesený.“ ²⁰ Vtedy k nemu pristúpila matka Zebedejových synov so svojimi synmi, klaňala sa a prosila ho o niečo. ²¹ On sa jej opýtal: „Čo chceš?“ Povedala mu: „Povedz, aby títo moji dvaja synovia v tvojom kráľovstve sedeli jeden po tvojej pravici a druhý po tvojej ľavici.“ ²² Ježiš však odpovedal: „Neviete, čo žiadate. Môžete piť kalich, ktorý mám piť ja?“ Povedali mu: „Môžeme.“ ²³ Odpovedal im: „Môj kalich síce budete piť, ale dať sedieť po mojej pravici alebo ľavici nie je mojou vecou. To dostanú tí, ktorým to pripravil môj Otec.“ ²⁴ Keď to počuli ostatní desiati, namrzeli sa na oboch bratov. ²⁵ Ježiš ich však zavolať k sebe a povedal: „Viete, že vládcovia panujú nad národmi a mocnári ich utláčajú ²⁶ Medzi vami to tak nebude! Ale kto by sa chcel stať medzi vami veľký, bude váš sluha ²⁷ a kto by chcel byť medzi vami prvý, bude váš otrok. ²⁸ Ani Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a dať svoj život ako výkupné za mnohých.“

Modlime sa:

Ďakujeme, Pane Ježišu Kriste, že môžeme Ťa tu aj teraz svojimi modlitbami osloviť. Ďakujeme za tú výsadu, že sa môžeme uchádzať o Tvoju láskavosť a môžeme Ti predostrieť svoje vďaky, prosby, túžby. Avšak uvedomujeme si, že aj my máme niekedy sebecké prosby, ktoré sú na úkor iných; prosíme o niečo bezohľadne a nerozumne, len aby sa nám nejaký cieľ splnil. Ale ten cieľ nebol Tebou vytýčený. Odpusť, že sa nevieme modliť podľa Tvojej vôle.

Preto Ťa dnes prosíme, uč nás správne prosiť, daj nám učiť sa od Teba, ako sa máme správať, aby to bolo požehnatelné, aby sme nepohoršovali či neodstrašovali od Teba nikoho. Daj nám chodiť s Tebou pod vedením Tvojho Slova. Nech Tvoj Duch svätý pôsobí v našich srdciach, aby sme vedeli prijať zvesť Tvojho usmernenia do nášho života. *Amen*

Pieseň: 545 - Smieť žiť pre Krista, pre Neho mrieť...

*„...učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom,
a nájdete odpočinutie pre svoje duše“.*

Milí Bratia a milé Sestry, veru máme stále sa čo učiť od Pána Ježiša, keď aj učeníci, tí Jeho najbližší boli v tejto veci takí ťažkopádni. Ich terajšia cesta vedie do Jeruzalema, Ježiš im ohlasuje, čo ho tam čaká. Hovorí o svojom nastávajúcom utrpení, smrti a vzkriesení. Ale niet pochopenia u učeníkoch. **Nemajú antény** - ako zvykol jeden náš profesor hovoriť. Žiadna reakcia, akoby Ho ani nepočuli. **Prečo** je tomu tak? **Pretože** ich myseľ je plná iných myšlienok, majú celkom iné túžby, plánujú si najrôznejšie scenáre toho, ako sa On v Jeruzaleme ujme moci, nastolí svoje kráľovstvo a **preberie moc**. A ako sa budú oni, Jeho učeníci, na tejto moci podieľať. Okolo toho sa točia ich myšlienky, toto ich fascinuje.

Učeníci túžia po moci, po sláve, po postavení a povýšení. Pritom Ježiš hovorí **o potupe**, ponížení a hanebnej smrti. Celkom inde smeruje Jeho cesta. Vidíme, aký nevnímavý a bezcitný sa môže stať človek, ak sa odovzdá svojim veľkolepým plánom a žije **vo svete svojich snov!** Že u učeníkoch to bolo tak, tomu nasvedčuje práve scéna, kedy matka Zebedeovcov prichádza so svojou prosbou. *Klaňala sa a prosila*, vzdala Mu úctu, ale nechápavým srdcom sa sústredila na svojich synov. **Tiež má svoj sen**, chce vidieť svojich synov na výnimočných miestach vedľa Ježiša. Ako keby už len ten samotný fakt, že si ich Pán povolal, by nebol veľkou **poctou a výsadou**. Zo súvislosti, že Pán Ježiš svoju odpoveď adresuje jej synom, sa zdá byť jednoznačné, že **iniciatíva** pochádzala od nich, nanajvýš ju presvedčili, aby sa v ich záujme angažovala u Ježiša.

Bratia a Sestry, **prečo** je táto prosba zlá? O čo prosila matka Zebedeovcov? Chcela pre svojich synov vybaviť protekciu, osobitné zaobchádzanie, mimoriadne postavenie a moc. Totiž sedieť na pravici a na ľavici panovníka znamená **podieľať sa na jeho moci a sláve**. Je to **povýšenie** nad ostatných.

Ako matku by sme ju mohli chápať, že chce pre svojich synov to najlepšie čo sa len dá dosiahnuť, a o to svojím spôsobom - ako sa dnes zvykne hovoriť - „zabojuje“. Avšak takýto materinský prístup nemusí byť vždy chvályhodný. Je v ňom totiž dobrý kus **zaujatosti**. Uprednostniť, tlačíť dopredu svoje deti, na úkor ostatných, nie je zdravé. Zvlášť keď sú v ich kruhu aj šikovnejší alebo zdatnejší. Zvykne sa to vypomstiť práve tým deťom. Nadto toto sú zrelí, dospelí chlapy. Jej synovia asi vedeli, že vo svojej snahe dosiahnuť túto túžbu môžu s matkou počítať. Pán sa však obráti hneď na nich.

Pred Jeho odpoveďou sa pozrime na to, aké bolo **postavenie** Zebedeovcov medzi učeníkmi. Ježiš ich vyvolil a povolal za učeníkov spolu so Šimonom Petrom a Ondrejom, po zázračnom rybolove. **Minimálne** v prípade vzkriesenia Jairovej dcéry a Ježišovej premeny na hore to boli s Petrom práve Jakub a Ján skutočne u toho. Tvorili akýsi **užší kruh** učeníkov. Im však to **nestačilo**: chcú viacej. Neskôr v záhrade Getsemane budú to títo traja učeníci, ktorí nedokážu bdiieť s modliacim sa Ježišom...

Nie náhodou im odpovie Ježiš: „*Neviete, čo žiadate*“. Ich predstavy sú celkom **mylné**. Snívajú o sláve, pričom ich Majstra čaká utrpenie. Aká sebeckosť. „*Môžete piť kalich, ktorý mám piť ja?*“ Inokedy naplniť kalich znamená, že taký bude náš život, ako a čím ho naplníme. Tu však **vypiť kalich** znamená prijať trest, **utrpenie**. **Otázka, ktorá naznačuje nežiadany osud, ktorý musí prijať Ježiš**. Tu človek nemá na výber.

Ako ľahko bratia odpovedajú: „*Môžeme*“. Áno, je to tak, že utrpenie sa nám **zdá** znesiteľné a prijateľné, ak je od nás **ďaleko**. Nemá takú váhu, pokiaľ ho neprežívame. Avšak, Ježiš to myslel inakšie. „*Môj kalich síce budete piť, ale dať sedieť po mojej pravici alebo ľavici nie je mojou vecou. To dostanú tí, ktorým to pripravil môj Otec.*“ Akoby tým povedal: Neviete, na čo ste takto odpovedali, **ale vedzte, že tomu tak bude: ani vás neminie ten kalich, prenasledovanie**.

Totíž nasledovať Ježiša neznamena bezstarostnú prechádzku životom, ale účasť na Jeho utrpení a bolesti, a takto prežívať obecnosť s Ním. To sa vám podarí, budete mať účasť na utrpení, potvrdzuje Ježiš. Neskôr sa to skutočne tak stalo: Jakuba dal Herodes sťat mečom - bol prvý z dvanástich, ktorý zomrel pre Ježiša. Jána zasa - podľa starokresťanskej tradície - internovali na ostrov Pathmos pre Slovo Pánovo.

Avšak povzbudzujúce v tom je to, že Ježiš má moc zmeniť, zoceliť svojich nedokonalých učeníkov. Týchto bratov Pán tak **preformoval**, že neskôr už skutočne mali vieru, ktorá sa vzdala túžby po moci a sláve, ale držala sa Ježiša Krista a v Jeho šľapajách. V tom je veľká nádej, že On si vie svojich takto **zmeniť**, pretvoriť a urobiť príkladom. K tomu nás nabáda aj základný verš: ***učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom. Učte sa odo mňa.***

Nielen Jeho najbližší učeníci to potrebovali, ale aj ostatní. V ich srdciach bola pravdepodobne podobná túžba a predstava o blížiacom sa oslávení pri preberaní moci Ježiša. Akurát nemali odvahu to dať najavo. Ale keď už počujú želanie Zebedeovcov, tak ich to rozčúli, cítia sa preto dotknutí a pohoršení. „*Ostatní desiati, namrzeli sa na oboch bratov*“ - a konflikt medzi nimi je

hotový. To treba však riešiť a urovnať. Ako? Pochopiť, že si vytýčili zlý cieľ. Ich cieľom má byť nasledovanie Ježiša, učiť sa od Neho a napodobňovať Ho vlastným životom.

Milí Bratia a milé Sestry, naskytá sa otázka, ako je to medzi nami, aký poriadok medzi nami a v nás vládne? Či ten podľa sveta, ktorý sa tlačí do popredia a k moci? Či ten iný prístup, ktorý na základe Ježišovho príkladu je otvorený pre službu ostatným? Či hľadanie veľkosti a moci, alebo prijatie bezvýznamnosti a bezmocnosti, aby Jeho moc mohla pôsobiť a víťaziť v nás?

Teoreticky sa to dá pekne povedať a odvodiť, ale prax, prežívať to v skutočnosti, to je niečo úplne iné. Dokonca aj pre učeníkov bol cudzí tento prístup k vlastnej pozícii. Ale sa tento nový poriadok naučili.

„Viete, že vládcovia panujú nad národmi a mocnári ich utláčajú. Medzi vami to tak nebude! Ale kto by sa chcel stať medzi vami veľký, bude váš sluha a kto by chcel byť medzi vami prvý, bude váš otrok. Ani Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a dať svoj život ako výkupné za mnohých.“

To je jedna vec, ako to chodí a funguje vo svete. Ale medzi učeníkmi má byť **iný poriadok**. Majú si brať príklad z Ježiša, ktorý sa vzdal svojej slávy, netlačil sa dopredu, ale bol ako sluha. Avšak dal svoj život ako **výkupné** pre mnohých, tj. pre každého. On prišiel nie aby bral, dostal alebo dožadoval sa, ale aby dal, aby **sa rozdával**, aby svoj život ponúkol za výkupné pre tých, ktorí takto môžu byť voľní, slobodní - **ako otrok**, za ktorého zaplatil jeho vykupiteľ cenu, aby ho mal za svojho a tak ho obdaroval slobodou.

„...učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom“ počuli sme Ježišove slová v základnom verši. Tento príbeh je jeden z príkladov pokory, ku ktorej nás vyzýva. Ku zmene smeru, nie hore, nie vyššie, ale dole, nižšie, totiž v poníženosti sa v nás vie prejaviť, že On je prítomný v našom živote. *„Lebo kto je medzi vami najmenší, ten je veľký“* (Lk 9, 48).

Možno si povieme, že to sa nedá naučiť. Zebedeovci na to tiež nemali, však sa o nich dočítame, ako ich charakterizovala túžba po moci :

Keď sa naplňali dni, keď mal byť povýšený, pevne sa rozhodol ísť do Jeruzalema. Poslal pred sebou poslov, aby mu pripravili nocľah. Prišli do samaritánskej dediny, tam ho však neprijali, lebo bol rozhodnutý ísť do Jeruzalema. Keď to videli učenici Jakub a Ján, povedali: „Pane, máme povedať, aby zostúpil oheň z neba a zničil ich?“ On sa obrátil k nim a pokarhal ich (Lk 9,51-55). Chceli by

ohňom - súdom zničiť tých, ktorí im boli v ceste. Vidíme, ako trefne/výstižne ich pomenoval Ježiš prezývkou **Boanérges**, čo značí **synovia hromu** (Mk 3,17)

Ale počas nasledovania Ježiša nastala v ich živote taká zásadná zmena, že Jána napokon poznáme, ako krotkého apoštola lásky, Jakuba tiež ako učeníka, ktorý sa vedel zaprieť až po mučenícku smrť. A tak sú nám Zebedeovci príkladom toho, že dá sa učiť od Ježiša byť tichý a pokorný srdcom. A to v Jeho blízkosti, keď ho človek nasleduje. A nemôže Ho nasledovať ten, kto prijal Jeho službu: že dal svoj život ako výkupné za mnohých - veru aj za mňa.

Nech nás takto spojí s Ním Jeho láska skutočne na veky - a dovoľme Mu, aby nás formoval a viedol k životu, ktorý slúži. A cez tú službu bude v ňom On vyvýšený. *Amen*

Modlime sa:

Pane Ježišu Kriste, voláš nás, aby sme Ťa nasledovali: nie preto, akí sme, ale napriek tomu, akí sme. A Ty nás vieš preformovať, zmeniť naše zmýšľanie, hodnoty a ciele. Zo synov hromu sa môžeme stať krotkými učeníkmi.

Ďakujeme za povzbudenie, že od Teba sa máme učiť - pomôž, aby tomu tak bolo. Zbav nás našich zlých prejavov a spôsobov; pomôž nám podobať sa Tebe, nasledovať príklad, ktorý si nám dal. Slúžiť je nám cudzie, veď podľa prirodzenosti túžime po sláve, po moci riadiť iných - ale daj, aby sme pochopili, že cesta hore vedie smerom dole - chodiť v Tvojich šľapajách v pokore a poníženosti.

Chválime Ťa za to, že *si neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a dať svoj život ako výkupné za mnohých*. Aj za nás. Lebo sme takí vzácní v Tvojich očiach. Nech je Ti za to chvála! Za vykúpenie, spasenie, za tú najvyššiu cenu, ktorú si sa nezdráhal za nás zaplatiť, keď si prijal cestu na Golgotský kríž.

V znamení tejto spásiteľnej lásky zostaň s nami, s naším zborom, našimi rodinami, deťmi, mladými, staršími, s osamotenými a opustenými. Buď pri nemocných, ochraňuj vdovy a siroty, priznaj sa k tým, ktorým záleží na Tvojej prítomnosti a moci v tomto svete. Pomôž, aby sme sa Ti vedeli s dôverou odovzdať v každej veci nášho života. Tak nás sprevádzaj svojím Slovom a Duchom svätým. *Amen*

Otče náš...

Požehnanie: Milosť nech je so všetkými, ktorí milujú nášho Pána Ježiša Krista nehynúcou láskou. Amen (Ef 6,24)

Pieseň: 565 - Ó, vezmi ruky moje a veď ma sám...